

ВАЛЕНТИН РОБОВ

ВРАТА КЪМ ЗЕМЯТА

chitanka.info

Тъкмо мислех да слизам от трамвая, когато изневиделица някакъв досадник ме настъпи по обувката.

— Ало, другарче — казах му сдържано. — Не чувствуваш ли, че си кацнал не където трябва?

— А къде? — погледна ме оня ужасено, правеше се на паднал от небето.

— На обувката ми — отвърнах и леко го сръгах в ребрата да се опомни.

— Това е страшно!... Аз мислех, че съм на Земята.

Тук вече нервите ми не издържаха, макар че обувката беше с един номер по-голяма, за да мога да я нося в студовете с вълнен чорап. Този нагъл тип спокойно стоеше на мястото, определено за чорапа.

— Като ти друсна един и веднага ще се намериш на земята — просъсках в ухото му.

— Много ще ви бъда благодарен — усмихна се подкупващо оня.

И характерът, и юмруците ми са доста ръбати, но успях да се овладея.

— Искате ли да слезем заедно на тази спирка? — любезно попитах, не беше възпитано да го бия в трамвая.

— С удоволствие.

Наглият тип най-после слезе от обувката ми, а после и от трамвая.

— Ето вече сме на земята — казах му.

— Благодаря.

— Вие къде живеете? — попитах го деликатно.

— Аз съм от друга цивилизация — отвърна той.

— Веднага се досетих.

— Как?

— Познах по римския ви нос. Вие сте от римската цивилизация, нали?

— Не, от извънземна.

Най-много мразя някой нахалник да ми оригиналнич.

— Като сте от извънземна цивилизация, можете ли да се дематериализирате? — процедих.

— Разбира се — отговори той и изчезна. Само костюмът и обувките му продължиха да крачат редом с мене.

— И вие ли отивате на фестивала на илюзионистите? — попита ме един минувач.

— Да — излъгах, за да не се впускаме в излишни разговори.

— Няма смисъл да ходите — каза минувачът, свали си главата, сложи я в найлонова пазарска мрежичка и оттам с презрителна гримаса тя ми подхвърли: — Много ви е елементарен номерът!

Повървахме още малко с костюма и аз с досада му заявих:

— Чу ли?... Много си елементарен. Покажи нещо по-свежо. Излагаш ме пред хората.

Досадникът отново се появи в костюма, сбърчил угрижено римския си нос.

— Мога да летя — колебливо каза той и се издигна нагоре.

В този момент мина самолет, „извънземният“ навреме изчезна, та самолетът отнесе само костюма му, беше чисто нов, от скъп плат и моя номер, та ме заболя сърцето от мъка.

Зарадвах се, че съм се отървал, но след малко досадникът пак беше до мене, облечен в друг костюм.

— Богат гардероб имаш — подхвърлих.

— Два костюма и един скафандър за всеки случай — отвърна той.

— Времето на майстор Манол мина, всеки не може да хвърка безнаказано. Я в самолет ще се удариш, я в делтапланерист! И чинии започнаха да шарят...

— Не са от нашите, от друга планета са — рече си оня.

— Братовчедът Петър също е телепат — казах му. — Но не може да си контролира мислите. Мине му нещо през ума, я началникът, я жена му го разбере, после върви се оправяй!... Уж се лекуваше от тази телепатия, та да може да си мисли каквото ще, и билки пи, но не му помогнаха. Остана си телепат!... И то особен, като тебе — предава, но не приема...

Оня се умълча — разбра ми намека.

— Притежавам огромни научни знания — опита се да се измъкне от деликатното положение „извънземният“.

— А титла някаква?

— Не.

— За какво са ти тогава знанията?

Съвсем посърна човекът, ако можем така да го наречем.

— Аз... аз... — запелтечи, на глас ли, наум ли, не обърнах внимание. — Аз съм много етичен. Достигнал съм върховно морално съвършенство.

— Защо досаждаш тогава? — викнах. — Канил ли те е някой? Как можа да кацнеш точно на моята обувка?!

И демонстративно завих в първата уличка, дори не му казах „довиждане“, току-виж взел думите ми буквално и някои ден кацне на главата ми, нахалникът му с нахалник.

„Лошо, много лошо — мислех си. — Мъкнат се всякакви — дематериализирани фукльовци, хвъркати телепати, досадни многознайковци, етични нахалници... Врата си нямаме, врата към Земята, и които му скимне, може да влиза!“

Щом се прибрах, веднага заключих. Наистина Земята още няма врата, но моят апартамент има.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.